

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 16. Tractatus S. Anselmi de Processione Spiritus Sancti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](#)

mam ibat, Pallium petiturus. He. Sæcul. XII,
bertus vero, qui postmodum Sedem suam A.C. 1001.
Norvicum transtulit, Romam proficisci-
batur, ut Jurisdictionem in Abbatiam
S. Edmundi sibi reddi curaret.

§. XVI.

*Tractatus S. Anselmi de Proceſſione
Spiritū Sancti.*

Ex eo tempore, quo Anselmus in An- *Gebero. cen-*
gliam redierat, & in illa commora- *sura. Ap.*
tione, Tractatum de Proceſſione Spiri- *Anselm. III.*
tus Sancti scripsit, rogatus a compluri- *ep. 160. 161.*
bus viris, in primis ab Hildeberto Episco-
po Cenomanensi, qui cum argumenta
audivisset, a S. Anselmo de Spiritu San-
cto contra Græcos in Concilio Barenſi
allata, oravit eum, ut ea strictim literis
mandaret, sibique transmitteret; quod
etiam Anselmus in amici gratiam exse-
cutus est. In hoc libro adversus Græ-
cos disputans illis solum nititur princi-
piis, quæ Græci perinde ac Latini reci-
piebant, scilicet in Fide Trinitatis & Ev-
angelii verbis. Primo demonstrat di- *Sup. ap. An-*
ſtinctionem inter Attributa ad Essentiam *selm. p. 49.*
Divinitatis pertinentia, & tribus Perſo-
nis communia, atque inter Nomina ſin-
gulis Personis propria, quæ ex Relatione
oriuntur, probatque, in Personis Divinis
illam, quæ ab altera non procedit, esse
alterius Principium. Ita Pater est Prin-
cipium

D 2

c. 2.

c. 3.

Sæcul. XII.
A.C. 1101.

cipium Filii & Spiritus Sancti, quia a neutrō procedit. Ergo, Sanctus Spiritus procedit a Filio, quia filius non procedit a Spiritu Sancto. Spiritus Sanctus est Deus de Deo, perinde ac Filius, & procedit a Patre, non quatenus Pater est, sed quatenus Deus est; unde sequitur, quod etiam procedat a Filio, qui idem, ac Pater, Deus est. (*)

Tum etiam S. Anselmus Spiritum Sanctum ex Filio procedere probat, illis Evangelii verbis: *Paraclitus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in Nominē meo.* Et deinde: *Cum autem venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis a Patre.* Quæ verba nihil aliud significare possunt, quam Spiritum Sanctum simul a Patre & Filio mitti, unde sequitur, Ipsum tam ab uno quam ab altero procedere. Item, postea JESUS Christus dicit:

(*) Fontem inspicienti patebit, Fleurium hæc peritissime ex S. Anselmo excerptisse. Dicit Adversarius Belga, Fleurio infensissimus, in suis annotationibus: *Monsieur Fleury fait le Theologien.* Verum enim vero Fleurius nunquam ex omnibus SS. Patribus medullam Doctrinæ Theologicæ tam apposite, tam solide, tam diserte colligere potuisset, nisi non solum Juris Canonici peritus, omnibus numeris absolutus, sed etiam Theologus Dogmaticus, & quidem eximius, fuisset.

Joan. 14.
26.
15. 26.
6. II.

dicit: *Non enim loquetur a semetipso.* Et Sæcul. XII.
 iterum: *Quia de meo accipiet & annun-* A.C. 1101.
ciabit vobis. Dicebant vero Græci, Spi- Joan. 16.
 ritum Sanctum a Patre procedere per Fi- 13. 14. 15.
 lium, illudque probare se putabant ex
 illis Apostoli verbis: *Quoniam ex ipso Rom. 11. 36.*
& per ipsum & in ipso sunt omnia. At
 S. Anselmus ostendit, hunc locum de
 Creaturis accipi debere, & neutiquam
 Personis Divinis convenire. Nihilomi-
 nus Pater & Filius non sunt duo Princi-
 pia, sed unum Spiritus Sancti Principium,
 quia non procedit ab eis quatenus duæ
 distinctæ Personæ sunt, sed quatenus Pa-
 ter & Filius sunt unus & idem Deus.

Porro argumentum, quod Græci ma-
 xime jactabant, eruebant ex illis Evan-
 gelii verbis: *Spiritum veritatis, qui a*
Patre procedit. Tum sex centies obji- ctebant, quod, licet in Symbolo Constan- Joan. 15.
 tinopolitano eadem Doctrina traderetur, 26.
 Latini ausi fuissent addere, *Filioque,*
 Græcorum Ecclesia inconsulta. Ansel-
 mus ad verba Evangelii respondet, op-
 positis compluribus aliis, quibus ea, quæ
 tribus Personis Divinis competunt, uni
 soli tribuuntur. (*) Ad illud vero, quod

D 3 Sym-

c. 18.

c. 19.

Joan. 15.

26.

c. 20.

(*) Præter alia Sanctus Pater affert illum
 S. Scripturæ Locum Joan. 16. v. 13. *Cum autem*
venerit ille Spiritus Veritatis, docebit vos omnem
veri-

Sæcul. XII. Symbolo aliquid additum fuerit, dicit:
A.C. 1101. *Hæc additio fuit necessaria, propter ignorantiam quorundam Fidelium, qui non capiebant, ex tota Doctrina, quam Ecclesia credendam proponit, sequi, quod Spiritus Sanctus a Filio procedat. Ergo addita fuit vox illa FILIOQUE, ut nullus superesset praetextus, non credendi Spiritum S. ab utroque procedere. Quam necessarium autem fuerit, istud addere, illi ipsi maxime probant, qui hanc veritatem ideo negant, quia in Symbolo non satis diverse expressa est. Itaque Ecclesia Latina intrepide manifestavit, quod a Fidelibus credendum esse sciebat, id ipsum postulante necessitate & nulla causa obstante. Scimus enim, Patres, qui primi Symbolum condiderunt, non omnia a Fidelibus credenda, complecti voluisse. Cujus rei exemplum est, nullam occurrere in eo mentionem, Dominum nostrum ad Inferos descendisse.*

Si

veritatem. Et explicat: Quasi solus Spiritus S. doceat omnem Veritatem: cum nec sine Patre, nec sine Filio doceat omnem veritatem. Non enim per hoc, quia est Spiritus alicujus, scilicet, Patris, & Filii, & Spiritus; sed per hoc quod unum est cum Patre & Filio, id est, per hoc quod Deus est, doceat omnem veritatem &c.

Si dicant Græci, nulla prorsus ratio- Sæcul. XII.
ne mutari debuisse Symbolum tanta Au- A.C. 1101.
ctoritate præscriptum; non existimamus
illud a nobis fuisse mutatum, quia nihil
adjecimus, quod ejusdem Symboli Doctrinæ
adversum sit. Et quamvis negare pos-
simus, per hanc Additionem quidquam fu-
isse mutatum, si quis tamen id de nobis
pertinacius affirmet, respondemus, nos no-
vum Symbolum edidisse. Nam servamus
& reveremur cum Græcis primum Sym-
bolum, integra fide ex Græco translatum,
sed latine etiam concinnavimus cum addi-
tione illud Symbolum, quod frequentius
audiente populo recitare solemus. Si quis
interroget, quare consensum Ecclesiæ Græ-
cæ non exquisierimus, respondemus, nimis
longum nobis esse, ipsorum Episcopos con-
gregare, quos in hac causa consulamus, nec
necessarium fuisse, de illo quæstionem mo-
veri, de quo nullo modo dubitamus. Quæ
enim est Ecclesia, etiam unius Regni, cui
non liceat aliquam Formulam statuere, si
illa veræ Fidei consentanea sit, & præci-
pere, ut in conventu populi ad eum edo-
cendum vel legatur, vel decantetur.

Non est dicendum, quod Spiritus San-
ctus principaliter a Patre procedat, si id
ita accipitur, quod a Patre magis quam
a Filio, aut prius quam a Filio, procedat;
sed dici potest ad significandum, Filium id
ipsum a Patre habere, quod Spiritus San-

D 4

ctus

c. 4.

Sæcul. XII. A.C. 1101. *C*lus etiam ab ipso procedat. Denique nul-
lum superest dubium, quin S. Spiritus pro-
cedat, a Filio, cum ista veritas demon-
stretur, & necessario inferatur ex aliis
Articulis, quos Græci nobiscum de My-
sterio Trinitatis credunt, ex ipsorum au-
tem opinione sequuntur errores, qui ve-
ram Fidem destruunt. Hæc Libri de
Processione Spiritus Sancti a S. Anselmo
scripti Summa est.

§. XVII.
*Epistola ad Valeranum Naumbur-
gensem.*

*V*aleranus Episcopus Naumburgensis
in Saxonia, cupiens respondere Græ-
cis, qui in Germaniam advenerant, ut
verisimile est ad aulam Henrici Impera-
de Azymo toris, cui ille Episcopus addictus erat,
Ec. p. 135. ap. Dodech. S. Anselmum de duabus Quæstionibus
an. 1094. circa Spiritum Sanctum & Azyma consu-
luit. Anselmus respondit: *Si certus es-
sem, quod Neronis & Juliani Apostatæ
Successori contra S. Petri Successorem non
faveas, ea veneratione & amicitia, qua
Episcopum decet, te salutarem. Sed ni-
bilominus, quia neminem veritatem tueri
volentem destituere debemus, eamque ad-
versus Græcos, qui ad te diverterunt, quæ-
ris, opus, quod contra eos de Processione
Spiritus Sancti edidi, tibi transmitto.*

Deinde